

Žalostinka proti jutru

Bogomil Fatur

Pijemo vso to noč, pijemo trije
brezumni ljudjé,
v nas po tolažbi in po ljubezni vpije
nago srcé.

Zvok violine, vino, tvoji poljubi,
deklica brez sramu —
vse je brez haska, zapisano hitri pogubi,
ne dá miru.

Mrtve so ure, mrtve mladosti so naše,
v rakvah spé,
prazna veselja, pritrkavajoče čaše
jih ne zbudé.

In iz sramote in iz obupa
čisto na dnu
reži se pohotna in glupa
maska strahu.

V pesmi, v poljubih, v muziki blazno
iščemo sna,
takó je vse prazno, neznansko prazno
okrog srcá.

Vsak je svoj lastni grob, le da noče
priznati tegà,
ampak rešiti se mu ni več mogoče
iz peklà.

Pijemo že vso noč, popivamo trije
nesrečni ljudjé,
v nas po tolažbi in po ljubezni vpije
zaman srcé.

Deklica, vzemi, kot zlomljen cvet ga vzemi
v brezstidne roké —
naj ga le trgajo tvoji prodani prijemi
do belega dné.